

forhindret Sygdommens Udbredelse paa et langt tidligere Tidspunkt og med et heldigere Resultat, end de senere stærke Foranstaltninger i Biskeligeden have viist sig stiftede til. Jeg skal altsaa til-lade mig at anbefale den høie Regering, at vise saa megen Barmhjertighed som muligt med at give til den Foranstaltning at binde Hundene, da det ikke tør paastaaes, at dette ligefrem er det Bedste; og at have sin Opmærksomhed, hvad jeg iøvrigt ikke tvivler paa, vil være Tilfældet, særdeles hen- vendt paa Uspærringsystemet, saa snart der skulde vise sig Fare for en saadan Sygdom.

Rjær: Det stillede Endringsforslag ser jeg gaar ud paa noget at mildne — —

Formanden (Krabbe): Jeg vil gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der intet Endringsforslag er til Forhandling.

Rjær: Ja, saa beder jeg om Forlæelse, det er en Feiltagelse af mig, der er altsaa intet Endringsforslag stillet.

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem har maatte for sig Endringsforslagene til Sagens anden Behandling. Jeg tillader mig at gjøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at det i saa Fald er en Forveksling fra hans Side. Til denne Behandling er der intet Endringsforslag stillet.

Rjær: Det er altsaa kun Lovforslagets Bebtagselse, der kan være Tale om. Jeg maa be- klage, at jeg ikke nøie kunde høre, hvad den ærede sidste Taler udtalte, thi saa vilde jeg ikke være kommen til denne Misforstaaelse. Jeg troede nemlig, at det var et Endringsforslag, som det ærede Medlem omtalte. Jeg har egentlig ikke taget Ordet for at sige Noget for eller imod dette Lovforslag. Jeg finder det fuldstændig i sin Or- den, at den meget ærede Minister har forelagt os en saadan Forberedelse paa Forholdsregler i Til- fælde af den Art, som der kan være Tale om ved denne Lov, men jeg vil benytte mig af Leiligheden til at udtale, at det skulde have glædet mig meget — jeg tror nok, at en Lov af den Art, som jeg kunde ønske, hører under Justitsminis- teren —, om man var kommen til en Bestatning af Hundene. Jeg mener dette vil være et fuldt saa virksomt Middel som det, der er foreslaaet i denne Lov. Naar man ser, hvilken Lyft der rundt om i Landet er til at holde Hunde ud over det absolut Nødvendige, for at jeg tør bruge det Udtryk, at der er en Hundemani — og ikke mindst i Kjøbenhavn, — saa finder jeg ikke noget virk- somt Middel derimod uden i en høiere Bestat- ning. Noget Saadant havde jeg som sagt hellere set end denne Lov for at hæmme Tilstedeværelsen af overflødige Hunde. Dermed siger jeg ikke

noget imod denne Lov, jeg under i høieste Grad Indenrigsministeren denne Lov, idet jeg er enig med ham i, at den er i høit Grad nødvendig og jeg behøver ikke at udvise for Thinget, hvilke Farer der kunde afdedkommes, naar man er lige- gyldig i den her omhandlede Retning. Da Lov- forslaget nu er fremkommet, vil jeg naturligvis stemme for det, men jeg skal endnu en Gang gjentage, at jeg hellere vilde se en Lov af den Bestaaffenhed, jeg har omtalt, som er et langt kraftigere Middel til at affkaffe overflødige Hunde, end hvad man nu for Tiden har.

Th. Nielsen: Ja, for saa vidt kan det være overflødigt at tage Ordet, som jeg heller ikke vil nedlægge nogen Indsigelse imod det Lovfor- slag, vi her forhandle; jeg har tværtimod udtalt, at jeg betragter det for saa vidt som en efter Omstændighederne tilfredsstillende Lov. Det var det ærede Medlems Ord, som sidst talte, der gav mig Anledning til at begjære Ordet, skjøndt det, han fremsatte, har været udtalt ved anden Be- handling. Saa ofte denne Sag kommer frem, at man skal lægge høiere Skat paa Hundene paa Landet — det er mig for Næsten ikke besjendt, at der er Skat paa Hundene paa Landet, i Kjøb- stæderne har man allerede Skat, — skal jeg fra mit Standpunkt ikke unblade at imødegaa den. Naar det ærede Medlem talte om, at han vilde have Hundeholdet indskrænket, saa mener jeg, at dette er af de Ting, som man kan overlade til Folks egen Frihed, for saa vidt ikke de paa- gældende Ting fornærme Nogen. (Rjær: Ja, det var det!) Ja, det var det, men det have vi jo netop ved den Lov, som vi her behandle, taget Forholdsregler imod, og derfor betragter jeg Loven som gavnlig. Jeg kan heller ikke forstaa, at det skulde hjælpe til, at Hundene ikke for- nærme Nogen, at vi lægge Skat paa dem. (Af- brydelse af Rjær.) Ja, der er saa mange Ting, som man kunde mene, at det er skadeligt, at Samfundet holder, men som man derfor ikke be- statter eller nedlægger Forbud imod. Saa kunde man bestatte Luxusheste, Rarether og som et æret Medlem engang foreslog, Fortepianoer, men jeg tror ikke, at det er nogen helbig Bei at komme ind paa i vort Statsystem. Naar jeg tog Ordet, var det, for at den ærede Justits- minister ikke ved det ærede Medlems Udtalelser skulde finde sig foranlediget til at komme med et Lovforslag i den af ham antydede Retning uden at vide, at der her ogsaa er Stemning imod det.

Rjær: Jeg vil blot sige to Ord, nemlig at jeg dog tror, at der har været Stemning der- for. Vi vide nu, at det ærede Medlem er imod et saadant Forslag, men det turde dog være et Spørgsmaal, om der ikke er en Del Medlem- mer, der samstemmer med mig (Stemmer: Jo, Jo!) Der kan det ærede Medlem høre, at der